

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹**

z dnia 2007 r.

w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 33 ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje wydatków ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwanego dalej "funduszem rehabilitacji";
- 2) warunki wykorzystania środków funduszu rehabilitacji;
- 3) zakres, warunki i formy udzielania pomocy indywidualnej;
- 4) tryb ustalania zakładowego regulaminu wykorzystania środków funduszu rehabilitacji;
- 5) warunki tworzenia indywidualnych programów rehabilitacji.

§ 2. Środki funduszu rehabilitacji, przeznaczają się na następujące rodzaje wydatków:

- 1) wyposażenie stanowiska pracy oraz przystosowanie jego otoczenia do potrzeb osób niepełnosprawnych, w szczególności na:
 - a) zakup, modernizację, remont oraz dostosowanie od potrzeb osób niepełnosprawnych wyposażenia stanowiska pracy,
 - b) finansowanie robót budowlanych w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, dotyczących obiektów budowlanych ujętych w ewidencji bilansowej zakładu pracy chronionej, zwanego dalej „zakładem”, proporcjonalnie do przewidywanej liczby stanowisk pracy osób niepełnosprawnych w tym obiekcie, pod warunkiem utrzymania w nim przewidywanego poziomu zatrudnienia osób niepełnosprawnych przez okres co najmniej trzech lat od dnia odbioru obiektu budowlanego,
 - c) wyposażenie i dostosowanie pomieszczeń zakładu stosownie do potrzeb osób niepełnosprawnych,
 - d) finansowanie części kosztów wprowadzania nowoczesnych technologii i prototypowych wzorów oraz programów organizacyjnych proporcjonalnie do liczby zatrudnionych osób niepełnosprawnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy;
- 2) podstawową i specjalistyczną opiekę medyczną oraz poradnictwo i usługi rehabilitacyjne, w tym koszty tworzenia, modernizacji, remontu, rozbudowy i utrzymania, bazy rehabilitacyjnej - w szczególności przychodni, gabinetów fizjoterapii- socjalnej -w szczególności internatów, hoteli, stołówek - i wypoczynkowej;
- 3) ryczałty samochodowe za używane przez osoby niepełnosprawne pojazdy mechaniczne niebędące własnością przedsiębiorcy, do celów służbowych, na zasadach określonych w odrębnych przepisach;

¹ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 38, poz. 243 i Nr 110, poz. 760).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 44, poz. 422, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 63, poz. 440, Nr 94, poz. 651 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 144 i Nr 115, poz. 791.

- 4) dodatkowe wynagrodzenie pracowników za znajomość i posługiwanie się językiem migowym oraz wynagrodzenie lektorów dla pracowników niewidomych;
- 5) szkolenia zawodowe osób niepełnosprawnych;
- 6) doksztalcanie osób niepełnosprawnych, w tym również w szkołach średnich i wyższych;
- 7) dowożenie do pracy i z pracy osób niepełnosprawnych;
- 8) zakup samochodów do przewozu osób niepełnosprawnych;
- 9) organizację turnusów rehabilitacyjnych i usprawniających;
- 10) działalność sportową, rekreacyjną i turystyczną;
- 11) pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych na:
 - a) odpłatność za przejazd w obie strony, pobyt i leczenie w szpitalach, sanatoriach, placówkach rehabilitacyjno-szkoleniowych, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
 - b) leki,
 - c) zakup i naprawę indywidualnego sprzętu rehabilitacyjnego, wyrobów medycznych w tym przedmiotów ortopedycznych oraz środków pomocniczych, urządzeń i narzędzi technicznych oraz środków transportu niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych,
 - d) adaptację i wyposażenie mieszkań, budynków mieszkalnych zamieszkałych lub przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
 - e) usprawnianie fizyczne,
 - f) odpłatność za przejazd w obie strony i pobyt na turnusach rehabilitacyjnych, wraz z opiekunem – jeśli lekarz zaleci uczestnictwo opiekuna, wczasach lub wypoczynku zorganizowanym w innych formach,
 - g) kolonie, obozy oraz turnusy rehabilitacyjne dla niepełnosprawnych dzieci pracowników, a także dla dzieci osób niepełnosprawnych,
 - h) opiekę pielęgnacyjną w domu nad pracownikiem niepełnosprawnym w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się, w tym opiekę socjalno-bytową,
 - i) utrzymanie przez osoby niewidome psa przewodnika,
 - j) zakup wydawnictw i pomocy dydaktycznych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
 - k) opłacanie przewodników towarzyszących osobom niewidomym zaliczonym do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz osobom z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonym do znacznego stopnia niepełnosprawności,
 - l) opłacanie tłumacza języka migowego,
 - ł) przewóz osoby niepełnosprawnej na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne,
 - m) ubezpieczenia komunikacyjne oraz ryczałt za używany własny pojazd mechaniczny do celów pozasłużbowych dla osób o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz dla osób o lekkim stopniu niepełnosprawności z uszkodzeniem narządu ruchu,
 - n) dojazdy do pracy i z pracy osób niepełnosprawnych mających trudności w korzystaniu z publicznych środków transportu,
 - o) odpłatność za szkolenie lub doksztalcanie, w tym również w szkołach średnich i wyższych,
 - p) opłacanie składki na indywidualne ubezpieczenia osób niepełnosprawnych,
 - q) podstawową i specjalistyczną opiekę medyczną oraz poradnictwo i usługi rehabilitacyjne.
- 12) indywidualne programy rehabilitacji, zwane dalej „programami rehabilitacji”, mające na celu zmniejszenie ograniczeń zawodowych, w ramach których są finansowane koszty:
 - a) doradztwa zawodowego w zakresie możliwości szkolenia, przekwalifikowania i doksztalcania,
 - b) specjalistycznych badań lekarskich oraz psychologicznych dla celów doradztwa zawodowego,
 - c) szkolenia, przekwalifikowania oraz doksztalcania w celu nabycia lub podnoszenia kwalifikacji zawodowych,

- d) wynagrodzenia w części nieobjętej finansowaniem ze środków funduszu rehabilitacji na podstawie innych przepisów rozporządzenia lub środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podstawie ustawy:
 - pracownika sprawującego opiekę nad uczestnikiem programu rehabilitacji,
 - członków komisji rehabilitacyjnej

e) dostosowania miejsca pracy i stanowiska pracy do potrzeb wynikających z rodzaju i stopnia niepełnosprawności,

f) inne ponoszone w ramach realizacji programów rehabilitacji;

13) wspólne zadania pracodawców prowadzących zakłady z zakresu rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej osób niepełnosprawnych, na których realizację pracodawcy mogą przeznaczyć do 10% środków funduszu rehabilitacji, w szczególności na:

- a) tworzenie i modernizację infrastruktury rehabilitacyjno-socjalnej,
- b) przedsięwzięcia inwestycyjne,
- c) badania i analizy rynku pracy osób niepełnosprawnych.

§ 3. 1. Pomoc indywidualną, o której mowa w § 2 pkt 11, przyznaje się na wniosek:

1) osób niepełnosprawnych:

- a) zatrudnionych w zakładzie na podstawie stosunku pracy lub umowy o pracę nakładczą, w tym przebywających na urloпах bezpłatnych oraz urloпах wychowawczych,
- b) będących uczniami odbywającymi praktyczną naukę zawodu w tym zakładzie,
- c) niepracujących byłych pracowników tego zakładu, z zastrzeżeniem § 7;

2) rodziców i prawych opiekunów dzieci o których mowa w § 2 pkt 11 lit g.

2. Wniosek o przyznanie pomocy indywidualnej powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) PESEL,
- 3) cel, formę i kwotę wnioskowanej pomocy,
- 4) uzasadnienie udzielenia pomocy,
- 5) oświadczenie o dochodzie i liczbie członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

3. Wysokość przyznawanej pomocy indywidualnej, o której mowa w § 2 pkt 11, uzależnia się od sytuacji materialnej i losowej osoby wnioskującej.

§ 4. 1. Pomoc indywidualna, o której mowa w § 2 pkt 11, może być udzielana jako pomoc bezzwrotna lub jako nieoprocentowana pożyczka.

2. Nieoprocentowana pożyczka, o której mowa w ust. 1, może być częściowo lub całkowicie umorzona w przypadku, gdy wykorzystana została zgodnie z przeznaczeniem.

§ 5. 1. Pracodawca ustala zakładowy regulamin wykorzystania środków funduszu rehabilitacji, zwany dalej "regulaminem", w uzgodnieniu:

- 1) z osobami, zapewniającymi doraźną i specjalistyczną opiekę medyczną, poradnictwo i usługi rehabilitacyjne na rzecz niepełnosprawnych pracowników tego zakładu,
- 2) z działającymi w zakładzie związkami zawodowymi lub w przypadku ich braku przedstawicielami wybranymi przez niepełnosprawnych pracowników.

2. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w ustalonym przez strony terminie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od dnia przedłożenia przez pracodawcę regulaminu do uzgodnienia.

3. W przypadku braku uzgodnienia po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, regulamin ustala sam pracodawca.

4. Regulamin, niezwłocznie po jego ustaleniu, podaje się do wiadomości pracowników zakładu przez jego ogłoszenie w miejscu ogólnie dostępnym.

§ 6.1. Warunkiem wykorzystania środków funduszu rehabilitacji na wydatki, o których mowa w § 2 pkt 12 jest opracowanie programu rehabilitacji.

2. Programy rehabilitacji opracowywane są dla pracowników niepełnosprawnych, a w szczególności dla pracowników, którzy:

- 1) posiadają najniższe kwalifikacje;
- 2) z uwagi na niepełnosprawność mają utrudnione samodzielne wykonywanie pracy;
- 3) utraciły zdolność do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku;
- 4) zmieniają kwalifikacje zawodowe.

3. Pracodawca powołuje komisję rehabilitacyjną, w skład której wchodzi:

- 1) lekarz lub pielęgniarka wykonujący świadczenia zdrowotne na rzecz zakładu pracy chronionej;
- 2) osoba zajmująca się problematyką rehabilitacji u pracodawcy prowadzącego zakład;
- 3) doradca zawodowy.

4. Spośród członków komisji rehabilitacyjnej pracodawca powołuje przewodniczącego.

5. W razie konieczności uzasadnionej specyfiką przewidywanych działań rehabilitacyjnych, które mają zostać określone w programie rehabilitacji w skład komisji rehabilitacyjnej może zostać powołany psycholog.

6. Program rehabilitacji, opracowuje komisja rehabilitacyjna z udziałem pracownika niepełnosprawnego, która będzie realizowała ten program.

7. Program powinien zawierać w szczególności:

- 1) diagnozę sytuacji zawodowej pracownika niepełnosprawnego;
- 2) cel programu;
- 3) metody realizacji programu
- 4) harmonogram działań rehabilitacyjnych;
- 5) terminy oceny postępów w rehabilitacji;
- 6) osoby odpowiedzialne za realizację programu.

8. Komisja rehabilitacyjna dokonuje oceny efektów rehabilitacyjnych uczestnika programu, i jeżeli zachodzi potrzeba, modyfikuje program rehabilitacji oraz określa możliwości i formy dalszej rehabilitacji po zakończeniu realizacji programu.

§ 7. Pomoc ze środków funduszu rehabilitacji dla niepracujących byłych pracowników zakładu, może być udzielona na finansowanie rehabilitacji społecznej i leczniczej - w wysokości i na zasadach analogicznych jak dla pracowników.

§ 8. Intensywność pomocy wynosi do 100 % poniesionych wydatków, o których mowa w § 2, przy czym zwolnienia, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy w związku z art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.³⁾), art. 12 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825) i art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682, z późn. zm.⁴⁾), art. 31 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 ustawy oraz art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁵⁾), mogą być przeznaczone na pokrycie tych wydatków w wysokości nieprzekraczającej 81 % wartości tych zwolnień.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828 i Nr 251, poz. 1847.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 216, poz. 1826, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268,

§ 9. 1. Warunkiem uznania pomocy jako pomocy de minimis jest uzyskanie zaświadczenia wydanego przedsiębiorcy przez organ podatkowy, podmiot uprawniony do pobierania opłat na podstawie odrębnych przepisów albo podmiot udzielający pomocy.

2. W celu uzyskania zaświadczenia przedsiębiorca przedstawia informację o dokonaniu wydatku ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych w ciągu 30 dni od dnia jego dokonania.

3. Występując o wydanie zaświadczenia, przedsiębiorca przedstawia:

- 1) uzyskane zaświadczenia o pomocy de minimis otrzymanej w okresie obejmującym bieżący rok kalendarzowy oraz dwa poprzedzające go lata kalendarzowe albo oświadczenie o nieskorzystaniu z pomocy de minimis w tym okresie;
- 2) informacje o każdej pomocy innej niż de minimis, jaką otrzymał w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych oraz na dany projekt inwestycyjny, z którym związana jest pomoc de minimis;
- 3) oświadczenie, że nie jest przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

§ 10. Pomoc nie może być udzielona, jeżeli przedsiębiorca otrzymał pomoc inną niż de minimis w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą lub tego samego projektu inwestycyjnego, a łączna kwota pomocy spowodowałaby przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy określonej w przepisach mających zastosowanie przy udzielaniu pomocy publicznej innej niż de minimis.

§ 11. Koszty związane z nabyciem środków trwałych w drodze leasingu mogą być finansowane tylko w przypadku gdy umowa leasingu zawiera zobowiązanie do przeniesienia własności na pracodawcę.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁶⁾.

MINISTER

PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

W porozumieniu

MINISTER FINANSÓW

MINISTER ZDROWIA

Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 219.

⁶⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31 grudnia 1998 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych Dz. U. Nr 3, poz. 22, z 2003 r. Nr 142, poz. 1383 oraz z 2004 Nr 96, poz. 960), które na mocy art. 20 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 115, poz. 791) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem delegacji wynikającej z art. 33 ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnienia osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych określa rodzaje wydatków ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, w tym w ramach zasady de minimis, warunki wykorzystania tych środków, zakres warunki i formy udzielania pomocy indywidualnej, tryb ustalania zakładowego regulaminu wykorzystania tych środków, a także warunki tworzenia indywidualnych programów rehabilitacji, w tym skład i zakres działania komisji rehabilitacyjnej tworzącej te programy

W chwili obecnej w/w kwestie regulowane są przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 31 grudnia 1998 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 3, poz. 22 z późn. zm.) oraz przepisami programu pomocowego będącego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy de minimis przedsiębiorcom prowadzącym zakłady pracy chronionej (Dz. U. Nr 76, poz. 496). Wprowadzenie nowego rozporządzenia w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych umożliwi ujednoczenie obowiązujących przepisów w tej materii.

W stosunku do ww. rozporządzenia z 1998 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych nowa regulacja wprowadza następujące zmiany:

1. doprecyzowanie możliwości udzielania pracownikom niepełnosprawnym ryczałtów za używany do celów służbowych samochód niebędący własnością przedsiębiorcy – możliwość finansowania takiego wydatku ze środków zakładowego funduszu jest ważna ze względu na szczególne potrzeby w tym zakresie pracowników, którzy ze względu na swoją niepełnosprawność dzięki możliwości używania samochodu do celów służbowych sprawniej wykonują swoją pracę,
2. wskazanie na możliwość korzystania ze środków trwałych w ramach leasingu pod warunkiem przeniesienia własności przedmiotu leasingowanego na korzystającego po upływie umowy leasingowej,
3. doprecyzowanie warunków ubiegania się o pomoc indywidualną:
 - umożliwienie złożenia wniosku o pomoc pełnosprawnym rodzicom niepełnosprawnych dzieci (dotychczasowe przepisy zawierały możliwość udzielenia pomocy przeznaczonej na kolonie, obozy i turnusy rehabilitacyjne niepełnosprawnych dzieci pracowników, w tym pracowników pełnosprawnych, natomiast wnioski mogła złożyć jedynie osoba niepełnosprawna),
 - odstąpienie od konieczności zawierania przez pracownika informacji o kwocie, formie i przeznaczeniu dotychczas otrzymanej pomocy – pracodawca posiada taką wiedzę ponieważ udziela pracownikowi tej pomocy więc nie ma uzasadnienia do przekazywania przez pracownika pracodawcy informacji, które są w jego posiadaniu, poza tym na przestrzeni lat takich faktów pomocy może być wiele i pracownik może wszystkich ich nie pamiętać,
4. włączenie w skład komisji rehabilitacyjnej pielęgniarki świadczącej doraźną opiekę medyczną. W dotychczasowych przepisach w skład komisji rehabilitacyjnej wchodził lekarz świadczący usługi na rzecz zakładu, proponuje się aby w komisji zasiadał lekarz lub pielęgniarka ponieważ zakład ma obowiązek zapewnienia opieki medycznej pracownikom niepełnosprawnym, a opieka ta może być zapewniona poprzez zatrudnienie lekarza lub pielęgniarki. W sytuacji gdy w zakładzie zatrudniona jest pielęgniarka uzasadnione jest aby to ona wchodziła w skład komisji ze względu na to, że zakład nie zatrudnia lekarza oraz dlatego, że pielęgniarka ta zna niepełnosprawnych pracowników zakładu świadcząc na ich rzecz usługi medyczne,
5. wskazanie, że opiekę nad uczestnikiem indywidualnego programu rehabilitacji może świadczyć pracownik zakładu, a nie osoba spoza tego zakładu zatrudniona na podstawie umowy cywilnoprawnej lub świadcząca usługę na rzecz zakładu – opiekę powinna sprawować osoba, która na co dzień pracuje z osobą objętą programem aby możliwe było faktyczne realizowanie pomocy dla uczestnika programu,
6. odstąpienia od możliwości finansowania ze środków zakładowego funduszu kosztów wynagrodzenia pracowników niepełnosprawnych:
 - za dodatkowy urlop wypoczynkowy
 - za czas zwolnień od pracy osób o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, skierowanych: na turnus rehabilitacyjny, na badania specjalistyczne, zabiegi lecznicze lub usprawniające oraz w celu uzyskania zaopatrzenia w sprzęt ortopedyczny lub jego naprawy.

Koszty te stanowią podwyższone koszty związane z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych i pokrywane są ze środków jakie uzyskuje pracodawca w ramach dofinansowania do wynagrodzenia pracownika

niepełnosprawnego w związku z tym nie jest wskazane aby pracodawca mógł otrzymywać z różnych źródeł środki z przeznaczeniem na ten sam cel, tym bardziej, że w przypadku wydatkowania środków zakładowego funduszu pracodawca sam decyduje o przeznaczeniu tych środków i nie ma możliwości weryfikacji tych wydatków przez organ udzielający pomocy przed ich poniesieniem.

Ponadto w rozporządzeniu wskazano, które wydatki ponoszone ze środków zakładowego funduszu stanowią pomoc w ramach zasady de minimis oraz maksymalną intensywność tej pomocy, która wynosi do 100% wydatków oraz do 81% zwolnień podatkowych, z których tworzony jest zakładowy fundusz. Ponieważ pracodawcy zobowiązani są do wpłacania na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych 10% uzyskanych zwolnień, a pozostałe 90% wpłacają na zakładowy fundusz. Część z środków zakładowego funduszu (minimum 10%) pracodawca musi przekazać na pomoc indywidualną, (która co do zasady ma charakter pomocy dopuszczalnej (art. 7 ust. 2 lit a TWE) udzielanej osobie w związku z jej indywidualnymi socjalnymi potrzebami). Natomiast pozostałe środki mogą zostać wydatkowane w ramach zasady de minimis.

Rozporządzenie jest zgodne z regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie oraz nie wywołuje skutków dla budżetu państwa.

Projektowana regulacja nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ocena skutków regulacji.

I. Krąg podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny.

Przedmiotowe rozporządzenie oddziaływać będzie na następujący krąg podmiotów:

- pracodawcy prowadzący zakłady pracy chronionej;
- osoby niepełnosprawne zatrudnione w zakładach pracy chronionej;
- niepracujące osoby niepełnosprawne będące byłymi pracownikami zakładów pracy chronionej;
- Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

II. Konsultacje społeczne

Tekst projektu rozporządzenia został przesłany do uzgodnień międzyresortowych i z partnerami społecznymi, takimi jak:

- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”
- Forum Związków Zawodowych
- Konfederacja Pracodawców Polskich
- Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
- Związek Rzemiosła Polskiego
- Business Centre Club

Ponadto został przedstawiony Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

III. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Przygotowana Ocena Skutków Regulacji (OSR), sporządzona zgodnie z obowiązującymi zasadami, obejmuje minimalny zakres oceny. Ze względu na to, że regulacja nie pociąga kosztów dla budżetu państwa nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

- *wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego*

Wdrożenie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa ani samorządu.

- *wpływ regulacji na rynek pracy*

Wdrożenie rozporządzenia powinno wywrzeć pozytywny wpływ na rynek pracy poprzez zwiększenie zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

- *wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw*

Wdrożenie rozporządzenia nie wywrze wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

- *wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów*

Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.